

مقایسه توجه انتخابی در دو گروه افراد مبتلا و غیرمبتلا به اختلال شخصیت مرزی

مژگان رضازاده^۱، فریبرز باقری^۲، عبدالله برهانی^۳

^۱ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران (نویسنده مسئول)

^۲ استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

^۳ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه خوارزمی تهران

چکیده

هدف پژوهش حاضر مقایسه و بررسی توجه انتخابی میان مبتلایان به اختلال شخصیت مرزی و افراد غیر مبتلا می باشد.. این پژوهش در قالب طرح علی مقایسه ای انجام شده است پژوهش حاضر بر روی ۶۰ نفر از بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی و ۶۰ نفر افراد غیر مبتلا اجرا شد. شصت آزمودنی مبتلا به اختلال شخصیت مرزی شامل ۳۴ مرد و ۲۶ زن و به شیوه در دسترس انتخاب شدند و شصت آزمودنی غیر مبتلا شامل ۳۱ مرد و ۲۳ زن با گروه هدف همتا گردیدند. برای جمع آوری داده ها از آزمون تئودور میلون^۳، آزمون STB^{۲D}، آزمون STB^{۲D}، پرسشنامه اختلال کم توجهی - بیش فعالی بزرگسالی استفاده شد. داده ها با استفاده از آزمون تحلیل واریانس چند متغیره و آزمون تعقیبی بون فرنی تحلیل گردیدند. نتایج نشان دادند که تفاوت معنی داری در زمینه توجه انتخابی بین دو گروه وجود دارد. افراد مبتلا به اختلال شخصیت مرزی نسبت به افراد غیر مبتلا نمرات بالاتری در خطاهای نوع ۲،۱ (خطای حذف و خطای از چشم انداختن) و گستره تغییر بدست آوردن اما گروه مبتلایان به اختلال شخصیت مرزی نمرات پائین تری در برآیند کل توجه انتخابی، میزان توجه و کارامدی خالص نسبت به گروه غیر مبتلا کسب کردند. افراد مبتلا به اختلال شخصیت مرزی، در مقایسه با افراد غیر مبتلا دارای اختلال بیشتری در توجه انتخابی هستند.

واژه های کلیدی: اختلال، شخصیت مرزی، توجه انتخابی

مقدمه

یکی از انواع شایع اختلالات شخصیت، اختلال شخصیت مرزی است. توجه به اختلال شخصیت مرزی که برای اولین بار در سال ۱۹۸۰ در راهنمای تشخیصی و آماری اختلالهای روانی آمریکا توصیف شد، تا به حال رو به رشد و گسترش است، تعاریف اولیه بر اساس توافق مشترک بین پژوهشگران و درمانگران غیر رسمی بر پایه مشاهدات بالینی ارائه شده است (انجمن روانپژوهشکی آمریکا؛ ۱۹۹۴؛) بر اساس آمارهای موجود ۱۰٪ افراد جامعه از اختلالات شخصیت رنج می‌برند. پنجمین راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی، ده طبقه اختلالات شخصیت را مشخص کرده است که از میان آنها اختلال شخصیت مرزی از سخت ترین و جدی ترین اختلالات روانپژوهشکی است (پاریس، ۲۰۱۳). ۱۱٪ افرادی که به مراکز درمانی مراجعه می‌کنند، ۲۰٪ بیماران بستری در بخش‌های روانپژوهشکی، ۲۰٪ افرادی که به دلیل اختلالات شخصیت در بیمارستان‌ها بستری هستند و ۴۰٪ استفاده کنندگان خدمات روانپژوهشکی از اختلال شخصیت مرزی رنج می‌برند (بوهاس و دیگران، ۲۰۰۴).

اختلال شخصیت مرزی دارای یک الگوی فرآگیر بی ثباتی در روابط بین فردی، خودانگاره و عواطف، همراه تکانش گری باز است که از اوایل بزرگسالی شروع می‌شود. زمینه‌های بروز این اختلال متفاوت و با ویژگیهای آشفتگی و حالت‌های هیجانی اضطراب، خشم، افسردگی و رفتارهای خطرناک مانند آسیب رساندن به خود و سوءصرف دارو همراهی دارد (انجمن روانپژوهشکی آمریکا؛ ۲۰۰۰).

اختلال شخصیت مرزی BPD در ۲۰/۸ تا ۲/۱ درصد از جمعیت عمومی رخ می‌دهد. شیوع بالاتر اختلال در بیماران روانپژوهشکی یافت می‌شود، تخمین زده می‌شود ۸ تا ۱۱ درصد از بیماران سرپایی و ۱۴ تا ۲۰ درصد بیماران بستری ملاک‌های کامل اختلال شخصیت مرزی را دارد (لیندا، ۱۹۹۹).

این اختلال از لحاظ میزان خودکشی قابل مقایسه با دیگر اختلالات روان‌پژوهشکی مانند افسردگی اساسی و اسکیزوفرنیاست. ۶۹ تا ۷۵ درصد از افراد مبتلا به اختلال شخصیت مرزی رفتارهای آسیب رسانی به خود نیز دارند (کلارکین و همکاران، ۱۹۸۳)

تعداد زنان مبتلا به اختلال شخصیت مرزی دو برابر مردان مبتلا به این اختلال است (انجمن روانپژوهشکی آمریکا ۲۰۰۰). میزان رها کردن درمان در آنها بسیار بالا و میزان بهبودشان بسیار متغیر است (کلارکین ۱۹۹۶). اختلال شخصیت مرزی در مرز بین نوروز و سایکوز قرار گرفته و با بی ثباتی فوق العاده عاطفه، خلق، رفتار، روابط شی و تجسم نفس مشخص می‌شود، در واقع میتوان گفت اختلال شخصیت مرزی مجموعه ناهمگونی از علائم است که بوسیله مشکلات شدید و مداوم در زمینه‌های بین فردی، شناختی، رفتاری و هیجانی مشخص می‌شود (کاپلان-سادوک، ۲۰۰۳).

این اختلال هم می‌تواند فرد را مستعد اختلالات دیگر روان‌پژوهشکی کند و هم با نتایج درمانی آن‌ها تداخل کرده، ناتوانی و مرگ و میر این بیماران را افزایش دهد (کاپلان-سادوک، ۲۰۰۷).

بر این اساس به علت وجود اختلالات متعدد در حوزه‌ی رفتاری، هیجانی، شناختی و بین فردی، وجود این تشخیص به عنوان یک مشکل بهداشتی عمده با پیامدهای سوء فردی، خانوادگی و اجتماعی به حساب می‌آید (بوموالاما و همکاران، ۲۰۰۵). در واقع اختلال شخصیت مرزی سندروم پیچیده‌ای است که خصیصه‌های مرکزی آن بی ثباتی خلق، اختلال کنترل تکانه و اختلال در ارتباطات بین فردی است (پاریس، ۲۰۰۵)

برخی مبتلایان در یک یا بیشتر حوزه‌های آسیب رسان تکانشی هستند مثل بی مسئولیتی، ولخرجی، قماربازی، درگیری در رفتارهای جنسی ناسالم، سوء مصرف دارو یا الكل، بی پرواپی در رانندگی یا پرخوری، خود آسیب رسانی و رفتارهای مکرر خودکشی، ژست‌ها یا اقدام به خودکشی، بی ثباتی عاطفی و واکنش‌های خلقی از دیگر خصیصه‌های شایع اختلال هستند. دوره‌های شدید دیسفوریک، تحریک پذیری یا اضطراب که برای ساعات کم و به ندرت برای بیشتر از چند روز دوام می‌یابد. بعضی تجربه‌ی نامتناسب خشم شدید یا مشکل در کنترل خشم دارند. برای مثال، آن‌ها ممکن است از کوره در بروند، احساس همیشگی خشم، آشفتگی‌های کلامی یا اقدام به درگیری فیزیکی کنند) اختلال شخصیت مرزی رایج ترین اختلال شخصیتی است و در تمام فرهنگ‌های جهان گزارش شده است (اولدهام و همکاران، ۲۰۰۱)

درمان اختلال شخصیت مرزی با مشکلات چندی رو بروست، به طوری که گاهی در روند درمان، درمانگر و مراجع دچار درمانگری و نالمیدی می‌شوند. بسیاری از درمانگران این اختلال را "غیر قابل درمان ۱" می‌دانند. از نظر بسیاری از روان‌درمانگران این تشخیص معادل با مرگ است و گویی به مراجع گفته می‌شود وی دچار سلطان یا اسکیزوفرنی است (سیلک، ۲۰۰۸).

پژوهش‌هایی که بر روی بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی انجام شده است بیشتر به نوسانات خلقی، میزان شیوع آسیب‌های اجتماعی، آموزش روابط بین فردی و کنترل رفتارهای بحرانی پرداخته و به بخش شناختی این اختلال توجه کمتری شده است.

مقایسهٔ نحوهٔ پردازش شناختی در افراد دچار آسیب شناسی روانی و افراد بهنجار یکی از مقوله‌های دارای اهمیت در مباحث آسیب شناسی روانی می‌باشد، مؤلفه‌های پردازش شناختی (احساس، ادراک، توجه، حافظه یا بروز هیجانات و ...) میزان توانایی و عملکرد سازگارانه فرد را نشان می‌دهند.

پژوهشگران شناختی (هیوز، ۲۰۰۴؛ کوهن و همکاران ۱۹۹۲) خطاها پردازش طبیعی اطلاعات را اغلب همانند پردازش اطلاعات در شرایط واقعی در نظر می‌گیرند. اشخاص برای پردازش اطلاعات همانند شرایط معمولی از شیوه‌های میان بر یا اکتشافی استفاده می‌کنند. علت این کار احتمالاً این است که نمی‌توانند پردازش اطلاعات را بطور سنجیده و وقت گیر انجام دهند (بلک، برن و دیویدسون، ۲۰۰۰).

یکی از کارکردهای اجرایی در کنترل حافظهٔ فعال، توجه انتخابی (تمرکز) است. توانایی توجه انتخابی به دسته‌ای از اطلاعات و در عین حال کنار گذاشتن سایر اطلاعات را توجه انتخابی می‌گویند که کارکرد مهمی در فعالیت‌های سیستم اجرایی مرکزی محسوب می‌شود (کین و انگل، ۲۰۰۰؛ بدیلی، ۱۹۹۶).

بطور کلی می‌توان گفت که توجه انتخابی به توانایی اجتناب از تداخل اطلاعات نامریبوط به تکلیف، با انتخاب اطلاعات هدف اشاره دارد؛ چه اطلاعات حواس پرت کن به عنوان پاسخی غالب عمل کنند، چه به عنوان پاسخی غیرغالب (فورنیر ویسنثه، لاری گادیر و گائوناک، ۲۰۰۸).

توجه انتخابی به دو نوع توجه انتخابی بینایی و توجه انتخابی شنیداری تقسیم می‌شود. توجه بینایی برای سازمان بندی ثانویه قشر مخ و آمادگی برای فعالیتهای عالی شناختی ذهن ضروری است (آیزنگ و کیهین، ۲۰۰۰).

آگاهی از میزان توجه انتخابی بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی می‌تواند، نقش مهمی در شناخت ویژگی‌های بیماران مبتلا به این اختلال و درمان آن داشته باشد. همچنین با شناخت میزان نقص در توجه انتخابی بیماران مبتلا به BPD می‌توان پیامدهای ناشی از این نقص شناختی را در شدت علائم بیماران و روند درمان مورد توجه قرار داد. با توجه به اهمیت موضوع، این مطالعه با هدف بررسی و مقایسه میزان توجه انتخابی در گروه افراد مبتلا و افراد غیر مبتلا به اختلال شخصیت مرزی در شهرستانهای کرج، نظرآباد و ساوجبلاغ انجام گردید.

روش، جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

در این تحقیق مراجعه کنندگان به مطب روانپزشکان و درمانگاههای عمومی، بیمارستانهای اداره بهزیستی، کلینیک‌های مشاوره و ترک اعتیاد مستقر در شهرستانهای کرج، ساوجبلاغ و نظرآباد که از ابتدای اردیبهشت ماه سال ۸۹ لغایت مردادماه سال ۸۹ به این مراکز مراجعه نموده اند و تشخیص اختلال شخصیت مرزی را در مصاحبه بالینی با روانپزشک دریافت نموده اند و بر اساس آزمون‌های تئودور و میلیون ۳ اختلال شخصیت مرزی تشخیص داده شده اند، مورد پژوهش‌سازگار گرفتند، همچنین گروه مقایسه در این پژوهش عبارتند از افراد ساکن در شهرستان‌های کرج، نظرآباد و ساوجبلاغ که از نظر سن، جنس با گروه بیماران همتا شده اند و با استفاده از آزمون STB بهنجار بودن آنها و عدم ابتلا به اختلال شخصیت مرزی آنان مشخص شده

سال اول، شماره ۱، زمستان ۱۳۹۸

است همچنین سوابق آزمودنیهای بیمار از پرونده پزشکی آنان استخراج گردیده و در مورد افراد بهنجار اطلاعات از خود آزمودنیها استخراج شده است.

برای بررسی میزان توجه انتخابی از آزمون توجه دیداری ۴۲۵ استفاده شد. نهمین و جدیدترین ویراست این آزمون در سال ۲۰۰۱ بوده دامنه هنجار یابی آن به لحاظ سنی ۱۹۶۰ سال می باشد و متولی هنجار یابی جدید که از ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۰ صورت گرفت دانشگاه آزاد برلین بوده است. در ایران این آزمون توسط باقری هنجار شده است و با جداول نرم مرتبط با جامعه آماری تهران در حال چاپ است. سعی شد با ارائه توضیحات کامل در مورد آزمونها و تأکید بر محترمانه بودن اطلاعات همکاری بیماران جلب شود. اطلاعات به وسیله نرم افزار SPSS ویراست ۱۸ آنالیز شد.

یافته ها

جهت مقایسه بین گروه ها تحلیل واریانس چند متغیری (MANOVA) استفاده شد. نمرات بدست آمده جمعیت مبتلا به اختلال شخصیت مرزی در مقایسه با جمعیت نرمال در جدول ۱ ثبت شده است. نمرات مقیاسهای توجه انتخابی دیداری بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی در مقایسه گروه بهنجار اختلاف معناداری را نشان داد.

جدول شماره ۱: توزیع گروه های اصلی نمونه (مرزی و غیر مرزی) به تفکیک جنسیت

گروه	جنسیت	تعداد	درصد
دارای اختلال شخصیت مرزی	زن	۲۶	۴۳/۳
	مرد	۳۴	۵۶/۷
	جمع	۶۰	۱۰۰
بدون اختلال شخصیت مرزی	زن	۲۹	۴۸/۳
	مرد	۳۱	۵۱/۷
	جمع	۶۰	۱۰۰
کل افراد نمونه	زن	۵۵	۴۵/۸
	مرد	۶۵	۵۴/۲
	جمع	۱۲۰	۱۰۰

همانگونه که در جدول فوق مشاهده می گردد آزمودنیهای این پژوهش بر اساس جنسیت شامل: ۲۴ نفر زن و ۳۴ نفر مرد دارای اختلال شخصیت مرزی و ۲۹ نفر زن و ۳۱ نفر مرد غیر مبتلا به اختلال شخصیت مرزی می باشند، که گروه زنان مبتلا ۴۳/۳ درصد، مردان مبتلا ۵۶/۷ درصد از جامعه مبتلایان به اختلال شخصیت مرزی را در این پژوهش به خود اختصاص داده اند، همچنین در گروه گواه ۴۸/۳ درصد نمونه شامل زنان غیر مبتلا و ۵۱/۷ درصد را مردان غیر مبتلا به اختلال شخصیت مرزی تشکیل داده اند. در کل افراد نمونه این پژوهش ۵۵ نفر زن (۴۵/۸ درصد) و ۶۵ نفر مرد (۵۴/۲ درصد) شرکت داشته اند.

جهت اطمینان از عدم ابتلای گروه گواه به اختلال شخصیت مرزی آزمون STB بر روی این افراد انجام شد و افرادی که نشانه های اختلال شخصیت مرزی را در آزمون STB دریافت نموده اند از گروه گواه حذف گردیده و افراد دیگری جایگزین شدند لذا نمونه گروه گواه شامل افرادی می باشند که در آزمون STB قادر نشانه های افراد مبتلا به اختلال شخصیت مرزی محسوب می گردند.

جدول شماره ۲: یافته های توصیفی مربوط به تحصیلات در نمونه مورد مطالعه به تفکیک گروه

مرزی						گروه	مدرک
جمع			غیر مرزی				
درصد	فراوانی	درصد	درصد	فراوانی	درصد		
۳۲/۵	۳۹	۳۱/۶	۱۹	۳۳/۳	۲۰	بیسواد	
۳۵	۴۲	۳۳/۳	۲۰	۳۶/۷	۲۲	زیر دیپلم	
۲۰	۲۴	۲۰	۱۲	۲۰	۱۲	دیپلم	
۱۱/۶	۱۷	۱۳/۳	۸	۱۰	۶	بالای دیپلم	

بر اساس اطلاعات جدول مربوط به تحصیلات آزمودنیهای این پژوهش در گروه مرزی تعداد ۲۰ نفر افراد بیسواد، ۲۲ نفر دارای تحصیلات زیر دیپلم، ۱۲ نفر دیپلم و تعداد ۶ نفر بالای دیپلم حضور داشتند که از مجموع شش نفر افراد بالای دیپلم مبتلا به اختلال شخصیت مرزی ۴ نفر دانشجوی انصرافی در مقاطع مختلف دانشگاهی و دو نفردارای کارشناسی می بودند. در گروه غیر مرزی ۱۹ نفر بیسواد، ۲۰ نفردارای تحصیلات زیر دیپلم، ۱۲ نفر دیپلم و تعداد ۸ نفر افراد بالای دیپلم در این پژوهش شرکت کردند. لازم به ذکر است که نتایج آزمون خی ۲ در بررسی معنی داری تفاوت توزیع فراوانی گروه های تحصیلی در بین دو گروه نشان داد که تفاوت معنی داری بین گروه ها وجود ندارد. به این ترتیب می توان دو گروه را از نظر تحصیلات همگن دانست.

جدول شماره ۳: توزیع سنی نمونه مورد مطالعه به تفکیک گروه و جنسیت

مرد										زن	جنسیت	گروه
SD	M	max	min	SD	M	max	min	SD	M	max	min	گروه
۷/۸	۳۲/۷	۵۳	۱۹	۷/۱	۳۲/۸	۴۸	۱۹	۸/۸	۳۲/۴	۵۳	۱۹	مرزی
۹/۷	۲۹/۴	۵۵	۱۸	۷/۲	۲۶/۱	۴۵	۱۸	۱۰/۸	۳۲/۹	۵۵	۱۸	عادی
۸/۹	۳۱	۵۵	۱۸	۷/۹	۲۹/۶	۴۸	۱۸	۹/۸	۳۲/۷	۵۵	۱۸	کل نمونه

بر اساس اطلاعات جدول شماره ۳ دامنه سنی زنان مبتلا به اختلال شخصیت مرزی شرکت کننده در این پژوهش بین سالین ۱۹-۵۳ سال و دامنه سنی مردان مبتلا به اختلال شخصیت مرزی بین سالین ۱۹-۴۸ همچنین دامنه سنی زنان گروه غیر مبتلا بین سالین ۱۸-۵۵ و دامنه سنی مردان گروه غیر مبتلا بین سالین ۱۸-۴۵ می باشد که کمترین عضو گروه نمونه دارای ۱۸ سال سن و مسن ترین عضو دارای ۵۵ سال سن است و میانگین سنی گروه نمونه برابر با ۳۱ سال است.

میانگین سنی زنان ۳۲/۷ سال و میانگین سنی مردان ۲۹/۶ سال می‌باشد. همچنین میانگین سنی گروه دارای اختلال شخصیت مرزی ۳۲/۷ و گروه بدون اختلال شخصیت مرزی ۲۹/۴ سال است. آزمون t برای بررسی تفاوت میانگین سنی دو گروه عادی و مرزی، حاکی از این بود که تفاوت معناداری بین دو گروه وجود ندارد. بنابراین می‌توان دو گروه را از نظر سنی همتا دانست.

جدول شماره ۴: نتایج تحلیل واریانس چند متغیری تفاوت کلی متغیرها در دو گروه

متغیر / شاخص‌ها	آماره ملاک	نسبت F	خطا df	فرضیه df	ارزش آماره	p
پیلائی	۰/۸۳	۹۵/۳	۶	۱۱۳	۱۱۳	۰/۰۰۰
ولیکر	۰/۱۶	۹۵/۳	۶	۱۱۳	۱۱۳	۰/۰۰۰
هتلینگ	۵/۱	۹۵/۳	۶	۱۱۳	۱۱۳	۰/۰۰۰

این جدول نشان می‌دهد هر سه شاخص آماره ملاک آزمون در مورد تفاوت دو گروه مبتلا به اختلال شخصیت مرزی و غیرمبتلا از نظر متغیرهای مورد مطالعه در سطح ۰/۰۰۱ معنی‌دار است. این یافته به این معناست که دو گروه حداقل در یکی از متغیرها از هم متفاوتند.

جدول شماره ۵: میانگین و انحراف معیار زیرمقیاس‌های آزمون توجه انتخابی (D2) به تفکیک گروه

متغیر	گروه	میانگین	انحراف معیار
مرزی	۴۳۵/۸	۱۱۱/۸	
غیر مرزی (GZ)	۶۲۹/۹	۱۰	
جمع	۵۳۲/۹	۱۲۵/۵	
مرزی	۲۵/۵	۲۱/۸	
خطای حذف (F1)	۲/۴	۳/۴	
جمع	۱۳/۹	۱۹/۴	
مرزی	۱۶/۹	۱۶/۶	
خطای اعلام کاذب (F2)	۵/۱	۳/۵	
جمع	۱۱	۱۳/۳	
مرزی	۴۲/۳	۳۰/۶	
خطای کل (F)	۷/۵	۵/۵	
جمع	۲۴/۹	۲۸	

۴۹	۱۵۶/۲	مرزی	
۷/۳	۲۸۱/۴	غیر مرزی	میزان توجه (KL)
۷۱/۹	۲۱۸/۸	جمع	
۱۱۴/۴	۳۹۳/۵	مرزی	
۱۳/۲	۶۲۲/۴	غیر مرزی	کارامدی خالص (GZ-F)
۱۴۰/۶	۵۰۷/۹	جمع	
۹/۴	۲۵/۷	مرزی	
۸/۲	۱۲/۱	غیر مرزی	گستره تغییر (SB)
۱۱/۱	۱۸/۸	جمع	

در این جدول میانگین و انحراف معیار زیرمقیاس‌های آزمون توجه انتخابی (GZ) به تفکیک گروه طبقه بندی شده است همانگونه که مشاهده می‌شود در شاخص‌های برایند خطای حذف (F1)، خطای اعلام کاذب (F2)، خطای کل (F) و گستره تغییر (SB) در گروه مرزی بالاتر از گروه عادی است و در سایر زیرمقیاس‌های میزان توجه (KL)، کارامدی خالص (GZ-F)، کل توجه انتخابی (GZ)، افراد غیر مبتلا بالاتر از افراد مبتلا می‌باشد.

جدول شماره ۶: نتایج تحلیل واریانس چند متغیری تفاوت متغیرها در دو گروه مبتلا به اختلال شخصیت مرزی و غیرمبتلا

متغیر وابسته	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	معنی‌داری
برایند کل توجه انتخابی (GZ)	۱۱۲۹۲۷۴	۱	۱۱۲۹۲۷۴	۱۷۹/۱	۰/۰۰ ۱
خطای حذف (F1)	۱۵۹۳۹/۱	۱	۱۵۹۳۹/۱	۶۵/۵	۰/۰۰ ۱
خطای اعلام کاذب (F2)	۴۱۷۷/۲	۱	۴۱۷۷/۲	۲۹/۱	۰/۰۰ ۱
خطای کل (F)	۳۶۴۳۵/۷	۱	۳۶۴۳۵/۷	۷۵/۴	۰/۰۰ ۱
میزان توجه (KL)	۴۷۰۲۵۱/۲	۱	۴۷۰۲۵۱/۲	۳۸۲/۶	۰/۰۰ ۱
کارامدی خالص (GZ-F)	۱۵۷۱۳۹۸/۵	۱	۱۵۷۱۳۹۸/۵	۲۳۷	۰/۰۰ ۱
گستره تغییر (SB)	۵۵۴۸/۸	۱	۵۵۴۸/۸	۷۱/۶	۰/۰۰ ۱

با توجه به نتایج جدول شماره ۶ بین دو گروه مبتلا به اختلال شخصیت مرزی و غیرمبتلا از نظر تمامی زیرمقیاس‌های آزمون GZ تفاوت معنادار وجود دارد، به این ترتیب که میانگین گروه غیر مرزی در شاخص‌های برایند کلی توجه انتخابی ۱۱۲۹۲۷۴، میزان توجه ۴۷۰۲۵۱/۲، کارامدی خالص ۱۵۷۱۳۹۸/۵ بالاتر از میانگین گروه دارای اختلال شخصیت مرزی است. در سایر زیرمقیاس‌های آزمون توجه انتخابی انواع خطای حذف (خطای اعلام کاذب ۱۵۹۳۹/۱، خطای اعلام کاذب ۴۱۷۷/۲ و گستره تغییر ۵۵۴۸/۸) میانگین گروه دارای اختلال شخصیت مرزی بالاتر است.

بحث و نتیجه گیری

همانگونه که بیان شد اختلال شخصیت مرزی یک الگوی فرآگیر بی ثباتی در روابط بین فردی، خود انگاره، عواطف و تکانشگری باز است که در اوایل بزرگسالی شروع و در زمینه های گوناگون ظاهر میشود و با مشخصه هایی از قبیل آشفتگی، حالت های هیجانی اضطراب، خشم، افسردگی مشخص شده است این بیماران رفتارهای خطرناک مانند خود صدمه زنی و سوء مصرف دارو از خود نشان می دهند (انجمن روانپژوهی آمریکا، ۲۰۰۰).

زمینه های بروز این اختلال متفاوت و با ویژگی های آشفتگی و حالت های هیجانی اضطراب، خشم، افسردگی و رفتارهای خطرناک مانند آسیب رساندن به خود و سوء مصرف دارو همراهی دارد (انجمن روانپژوهی آمریکا، ۲۰۰۰). یافته های ناشی از تحقیقات ژنتیکی و شناختی مربوط به وضعیت های مرزی، روان پریشی (مثل اختلالات شخصیت اسکیزو تایپی و مرزی) حاکی از وجود پیوستاری رفتاری بین نشانه شناسی مرضی بیماران روان پریش و افراد غیر روان) در ابعاد مختلف می باشد (لاگلن، ویلیامز ۱۹۹۷).

به نظر می رسد تخریب عملکرد شناختی و توجه از مهمترین مشکلات بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی محسوب می گردد تنظیم عاطفه، توانایی حل مسئله، رفتارهای اجتماعی، رشد شخصیت و هیجان همه در اختلال شخصیت مرزی بطور شایع تخریب شده است (دریبری و رید ۱۹۹۴؛ پوسنر، ربارت ۱۹۹۹ نقل از اج و ندر، ۱۹۹۵).

دلایل قابل بررسی وجود دارد که در عملکرد عصب شناختی- اجرایی و فرایند حافظه بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی اختلال وجود دارد ((فرتوک و همکاران، ۲۰۰۰ نقل از کهلرت، ۲۰۰۹).، لزن و گر، کلارکین، هورمن و استانلی، ۲۰۰۰). افراد مبتلا به اختلال شخصیت مرزی نه فقط به محرك های هیجانی حساس هستند، بلکه همچنین خیلی سریع و به شدت واکنش نشان می دهند و برای مدت طولانی آرام می شوند ولی دوباره به راحتی برانگیخته می شوند (لینهان، ۱۹۹۳).

تنظیم عاطفه، توانایی حل مسئله، رفتارهای اجتماعی، رشد شخصیت و هیجان همه در اختلال شخصیت مرزی بطور شایع تخریب شده است (دریبریو رید ۱۹۹۴؛ پوسنر، ربارت، ۱۹۹۹). همچنین محوریت علائم اختلال شخصیت مرزی، بی ثباتی هیجانی، اختلال در شناخت، اختلال در کنترل بازداری رفتاری است (اج و ندر، ۱۹۹۵).

دلایل قابل بررسی وجود دارد که در عملکرد عصب شناختی- اجرایی و فرایند حافظه بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی اختلال وجود دارد ((فرتوک و همکاران، ۲۰۰۰ نقل از کهلرت، ۲۰۰۹). در برخی مطالعات اشخاص دچار اختلال شخصیت مرزی، در آزمون های عصب شناختی کارکرد لوب پیشانی ضعیف عمل می کنند (بازانیس و همکاران ۲۰۰۲ نقل از دیویسون و جانسون؛ ۲۰۰۷).

در مطالعات تصویر نگاری مغز، اشخاص داری اختلال شخصیت مرزی سطوح پائین فعالیت (گویر و همکاران، ۱۹۹۴) و تغییرات ساختاری در قطعه پیشانی را نشان می دهند (ون الست و همکاران، ۲۰۰۱، ۲۰۰۱ الف نقل از دیویسون و جانسون؛ ۲۰۰۷). مقایسه نحوده پردازش شناختی در افراد دچار آسیب شناسی روانی و افراد بهنجهار دارای اهمیت زیادی است، زیرا در برخی از آسیب شناسی های روانی مؤلفه هایی از پردازش شناختی (مانند احساس، ادراک، توجه، حافظه یا بروز هیجانات) دچار نقص شده و به دنبال آن توانایی بیمار برای انجام عملکردهای سازگارانه مختلط میشود (دهقی، اصغر نژاد، غرایی، ۱۳۸۸).

در بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی جنبه های مختلفی وجود دارد. که برای روشن تر شدن ناشناخته های این اختلال در دو دهه اخیر بررسی های صورت گرفته است از جمله مهمترین آن میتوان به مواردی شامل کنترل مداخله ای شناختی، رمزگردنی و بازداری شناختی، بازداری رفتاری، بازداری شناختی - عاطفی اشاره نمود((فرتوک و همکاران ۲۰۰۵ نقل از کهلرت، ۲۰۰۹).

لذا با توجه به اینکه اختلال در شناخت و توانایی حل مسئله منجر به کاهش عملکرد و افزایش خطای توجه خواهد شد همانگونه که در نتایج این پژوهش نیز دیده می شود تفاوت معناداری در میزان توجه و دقت افراد مبتلا به اختلال شخصیت مرزی نسبت به افراد غیر مبتلا وجود دارد، به گونه ایکه تعداد و میزان خطاهای اعلام کاذب و خطای از چشم انداختن این بیماران به گونه ای محرز بیشتر از افراد غیر مبتلا می باشد.

از طرفی با توجه به اینکه مبتلایان به اختلال شخصیت مرزی ، افراد تکانشگری می باشند و همانگونه که در پژوهش‌های روانشناسی محرز شده است، کاستی های موجود در حساسیت نسبت به انتقال دهنده عصبی سروتونین با تکانش پذیری و سوء تنظیم هیجانی ارتباط دارد وقتی که به بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی دارویی داده شود تا فعالیت سروتونین را در مغز افزایش دهد، آنها کمتر از آزمودنیهای گروه کنترل واکنش نشان می دهند (سولوف و همکاران، ۲۰۰۰).

یافته های فوق ونتایج این پژوهش نیز عملکرد مختلف این بیماران در پردازش شناختی را که باعث کاهش عملکرد این بیماران در برآیند کلی آزمون توجه انجام شده تائید می نماید، بطور کلی آنچه از نتایج این پژوهش در فرضیه اول استنباط می شود آن است که علائم مرضی بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی به طور معناداری میانگین پائین تر گروه مبتلا به این اختلال را در نمرات شاخص های برآیند کلی توجه انتخابی، میزان توجه، کارآمدی خالص نسبت به گروه گواه دارد و در سایر موارد که شامل خطای حذف، خطای اعلام کاذب و گستره تغییر میانگین گروه دارای اختلال شخصیت مرزی بالاتر است و این نتایج نشان می دهد که اختلال شخصیت مرزی باعث اختلال در فرایندهای شناختی و پردازشی افراد مبتلا به این اختلال شده و در نتیجه عملکرد پردازش اطلاعات آنان را شدیداً دچار اختلال می نماید .

REFRENCE

American Psychiatric Association (۱۹۹۴), Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, ۴th ed. Washington: American Psychiatric Association

American Psychiatric Association(۲۰۰۰). Diagnostic and statistical manual of mental disorders (۴th ed., text

Blackburn, M. & Davidson, K. (۲۰۰۰). Cognitive therapy for depression and anxiety. London: Black well scientific publications.

Bornovalova MA, Lejuez CW, Dauhters BB, Rosenthal MZ, Lynch TR. Impulsivity as a common process across borderline personality and substance use disorders. Clin Psychol Rev ۲۰۰۵; ۲۵: ۸۱۲-۷۹۰ .revision). Washington DC: Author; ۲۰۰۰: ۱۰-۷۰۶

Bohus, M., Peterson,E.W. stiglmayr,C. Haff, B., Limberger, M. F. (۲۰۰۴). Effectiveness of inpatient dialectical behavior therapy for borderline personality disorder: A controll trial. Behavior Research and Therapy.V. ۴۲(۵): ۴۹۹-۴۸۷

Clarkin. J. F. (۱۹۹۶). Treatment of personality disorders. British Journal of Clinical Psychology, ۶۴۲-۳۵۶۴۱

Cowdry , R. W., Pickar, D., & Davies, R. (۱۹۸۵).Symptoms and EEG findings in the borderline syndrome. International Journal of Psychiatry in Medicine, ۱۵, ۲۱۱-۲۰۱

Eysenck, M. W., & Keane, M. (۲۰۰۷). Cognitive psychology: A Student's Handbook. (4th ed.) Hove: Psychology Press.

Fournier-Vicente, S., Lariguarderie, P., & Gaonsc'h, D. (۲۰۰۸). More dissociation and interactions within central executive functioning: A comprehensive latentvariable analysis. *Acta Psychologica*, ۱۲۹, ۴۸-۳۲

Sadock BJ, Sadock VA. Kaplan and Sadock's synopsis of psychiatry(۲۰۰۷)

Sadock BJ, Sadock VA. Kaplan and Sadock's synopsis of psychiatry: Behavioral sciences/clinical psychiatry. ۱۰th ed. Philadelphia: Lippincott Williams and Wilkins; ۲۰۰۷: ۸۱۱-۷۹۱

Oldham JM, Gabbard GO, Goin MK, Gunderson J, Soloff P, Spiegel D, et al. Practice guideline for the treatment of patients with borderline personality disorder; Practice section of the APA ۲۰۰۱. [cited ۲۰۰۱] Available from: <http://www.psych.org>

Linda A, McDavid J, Linehan MM. Pharnacotherapy for borderline personality disorder. A reviewof the literature and recommendation for treatment. *J Clin Psychol Med Set* ۱۹۹۹; ۶(۱): ۱۱۴

Greenhill, L., & Osman, B.(۱۹۹۱). Ritalin: Theory and patient management. New York: Liebert.

Silk, K.R. (۲۰۰۸). Augmenting psychotherapy for borderline personality disorder: The STEPPS. *Am J Psychiatry*. V. ۱۶۵(۴): ۴۱۵-۴۱۳

Paris P. Recent advances in the treatment of borderline personality disorder. *Can J Psychiatry* ۲۰۰۵; ۵۰(۱): ۴۳۶

Paris, J. (۲۰۰۶). Borderline personality disorder What is it, What is causes it, How can we treat it. *Canda Leading Medical Journal*, V. ۱۷۲(.۱۲

Mohamad zadeh ali. godarzi mohamadali.taghavi mohamadreza.molazadeh javad(۲۰۰۵